

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

I. Mutatio religionis in Ducato Brunsvvicensi consilio Melanct.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO
1541.IV. *Per obitum Episcopi Naumburg. trepidatio
Luth. inter & Melancht. ob dissidium in-
ter Maur. & Elect. Duces Sax. Langrauij
interuentu compositum.*

I.

*Chytr in
Sax. p. 448.
Ericus
Brunsuicē-
sis moritur**Eius vxor
mutat reli-
gionem.**Melanch-
thonem in
consilium
adhibet.**Henricus
Dux Me-
zentio cō-
paratus.*

TEMPORE superioris cōuentus, qui Ha-
ganoæ fuit, Brunsuici Dux Ericus se-
nior, V Vilhelmi filius, Princeps insignis, &
Catholicę religionis amātissimus, anno æta-
tis septuagesimo supremum vitæ diem clau-
sit, Erico filio, quę vnicum habebat, duode-
cim annorum adolescente relicto. Vidua iu-
nioris Erici mater, Ioachimi primi Brande-
burgici Electoris filia, susceptâ ducatus ad-
ministracione, de consilio procerum religio-
nis mutationem induxit. Hanc rem & Me-
lanchthon in consilium adhibitus non parū
promouit, datis subinde litteris ad Mitobiū
quendam aulæ medicum, in quibus modum
præscribit, quem in mutandâ religione se-
quendū iudicet. Institutum hoc viduæ Prin-
cipis vehementer improbavit, & quibus po-
tuit rationibus impedire conatus est Henri-
cus Brunsuici Dux, iunioris Erici patruelis;
quem Melanchthon hanc ob causam Mezen-
tium per contumeliam appellat. Verūm fru-
strâ laborauit Princeps in religione feruen-
tissimus: Nec enim potuit impedire, quo mi-
nus ex consilio Molanchthonis, eorumque
voto, qui nouis rebus studebant, religione
maiorum abolitâ Lutheranismus inducere-
tur; propterea, quod contagio nouorum do-
gmatum subditos maximam partem, ciuita-
tes

tes imprimis Hannouerã, Gottingam, alias- ANNO
 que iam pridem infecerat. Vocatus verò fuit 1541.
 ex Hassiã vicinã quidam Antonius Corui- Coruinus
 nus, homo plane Lutheranus, vt hoc mutan- ex Hassia
 dæ religionis negotium dirigeret: quẽ aiunt vocatur ad
 in expilandis Ecclesiarum & Monasteriorũ disseminan-
 thesauris manus habuisse paulò rapaciores, dum Euan-
 quam honestum virum deceat. Quã ob cau- gelium.
 sam Melanchthon, cum hac de re scriberet, Sacrilegij
 velut pungens id genus harpias, reformatio- reus.
 nem ait, nõ à ceremoniarum mutatione, aut A Melãch-
εικονοκλάσει, vel cœnobiorum direptione, thone pun-
 sed à doctrinã vtili ac salutari in cõcionibus gitur.

Cæterum Ericus iunior, vbi adoleuit, pa- Ericus in
 tris exemplum secutus, adhæsit religioni Ca- religione
 tholicæ; atq; id quidem ad extremum vsque conitans.
 vitæ spiritum. Et quia subditos ab eã vidit
 auersos, nec errorẽ matris in religione mu-
 tandã commissum corrigere potuit, molestũ
 fuit Catholico Principi morari apud subdi-
 tos Ecclesiæ perduelles. Ideoque in Italiã, in Ob pietatẽ
 Hispaniã, in Belgio maximam ætatis partem exul.
 transegit, & tãdem anno 1584. exeunte Papię Papię mo-
 mortuus est, non relictã prole legitimã, quæ ritur.
 succedere in principatu posset.

V Vormatiensis actio de dogmatum con- II.
 ciliatione mandatu Cæsaris ad Ratisbonen- Melanch-
 sem cõuentũ erat reiecta, quẽadmodũ supra thon ad-
 diximus. Ad hanc igitur cõtinuandã, & Me- uetus Wor-
 lanchthon cũ alijs Electoris iussu profectus matiam ad
 fuit: sanè nõ admodum lubens; quod hausto colloquiũ
 iam